

Grundloven. Sagen er nemlig den, at Grundloven kun giver de store Omrids, kun omtaler de almindelige Hovedgrundfætninger, som nærmere skulle gjennemføres ved de organiske Love. Nu har Grundloven alene sagt, at Rigsretten skal bestaae af saa og saa mange Medlemmer, og i Forbindelse dermed angivet de Sager, som Rigsretten har at paakjende; men hvor stort et Antal Medlemmer der skal deeltage i Paakjendelsen, er ikke udtalt i Grundloven, saa at, naar Forslaget nu gaaer ud paa, at Rigsretten skal kunne holdes af 12 Dommere, er dette vistnok udenfor Grundlovens Ord, men kan ikke siges at staae i Strid med nogen udtrykkelig Forskrift i Grundloven. Det sees og lei, at dennes § 72 i mange Retninger trænger til nærmere Bestemmelser, og det ikke blot hvad selve „Førfølgningsmaaden“ angaaer. Navnligen gjælder dette ogsaa med Hensyn til Dommere, af hvem Retten skal beklædes, og det ligesuldt, hvad enten man antager, at alle 16 Medlemmer skulle tage Deel i Sagernes Paadømmelse, eller man mener, at et mindre Antal dertil kan være tilstrækkeligt. Antages det Første, maatte der nødvendigviis vælges Suppleanter, som kunde tage Sæde i Retten, ialtsald fra Hovedforhandlingens Begyndelse; men et saadant System med Suppleanter vilde ogsaa ligefrem være udenfor Grundloven, som aldeles Intet herom indholder. Hvor langt det er fra, at man i den her omhandlede Henseende tør lægge nogen afgjørende Vægt paa, at det i Grundloven siges, at Rigsretten skal bestaae af 16 Medlemmer, fremgaaer og af flere Anordninger, i hvilke der forekomme ganske lignende Udtalelser, uden at man dog deraf tør drage en saadan Consequens, som den, hvorefter Bestemmelsen i Lovudkastets § 11 skulde kunne anses uforenelig med Grundloven.

Saaledes hedder det i den 1ste Paragraph af Høiesterets Instrux af 7de December 1771, at Høiesteret „skal bestaae af“ saamange Medlemmer, som Kongen allerede har forordnet eller herefter forordner — nu Justitiarius og 12 Tilforordnede — men efter Instruxens § 4 er det, som bekjendt, tilstrækkeligt, at 9 Tilforordnede votere i hver Sag. Ligeledes bestemmer Reglementet for Hof- og Statsretten af 15de Juni 1771 i § 1, at Retten „skal bestaae af“ Justitiarius og i det Mindste 10 a 12 Assessorer (nu er Antallet 14 Assessorer foruden Justitiarius); men efter § 23 paakjendes Sagerne kun af 5 Assessorer. I Dverretsanordningen af 25de Januar 1805 ere Udtrykkene noget anderledes fattede; men i Placaten for Viborg Landsoverret af 2den Juni 1847 siges det paa lige Maade, at Retten „skal bestaae af“ Justitiarius og 6 Assessorer, medens kun 5 Assessorer tage Deel i enhver Dom, og aldeles lignende Udtryk forekomme i Forordningen om Kjøbenhavns Criminal- og Politiret af 28de Februar 1845, dog at Assessorernes Antal her er 8 foruden Justitiarius. Man kan alisaa ikke af de i Grundloven brugte Udtryk, at Rigsretten skal bestaae af 16 Medlemmer, udlede noget afgjørende Argument for, at disse alle skulle deeltage i Sagernes Paakjendelse. Man kan kun sige, at Grundloven ikke har udtalt sig om, hvormange Medlemmer der skulle domme i Sagerne, hvilket først nu vil finde sin Afgjørelse ved den foreslaaede Paragraph, naar den bliver til Lov. Jeg har troet det passende at udtale dette, især fordi en modsat Anskuelse, som sagt, tidligere har gjort sig gjældende, og da det vistnok er af største Vigtighed, at Intet bestemmes, som med Tvivl kunde antages at være stridende imod Grundloven.